

KONTSERTIDE TEKSTIRAAMAT
Text translations for concert performances
Eesti / English

Mon / E 16. juuli kell 19

Kuressaare Laurentiuse kirik / Kuressaare St. Lawrence Church

Tue / T 17. juuli kell 19

Kaarma kirik / Kaarma Church

MONICA GROOP (metsosopran, Soome / mezzo soprano, Finland)

TALLINNA KAMMERORKESTER /

TALLINN CHAMBER ORCHESTRA

Dirigent / Conductor JUHA KANGAS (Soome / Finland)

**C.W.Gluck. Aria di Orfeo dell' opera
ORFEO ED EURIDICE**

Che farò senza Euridice?
Dove andrò senza il mio ben?
Euridice, o Dio, rispondi!
Io son pure il tuo fedele.

Euridice! Ah, non m'avanza
più soccorso, più speranza
ne dal mondo, ne dal ciel.

**G.F.Händel. Aria di Ruggiero dell'
opera ALCINA**

Verdi prati, selve amene,
perderete la beltà.
Vaghi fior, correnti rivi,
la vaghezza, la bellezza
presto in voi si cangerà.

Verdi prati, selve amene,
perderete la beltà.
E cangiato il vago oggetto
all'orror del primo aspetto
tutto in voi ritornerà.

**C.W.Gluck. Orfeuse aaria ooperist
ORFEUS JA EURIDICE**

Kuidas Euridiceta edasi elada?
Kuhu viib tee ilma armsamata?
Jumala pärast, Euridice, vasta mulle!
Kuulun ju sulle, olen endiselt truu.

Euridice! Oh, ei aita mind enam keegi,
lootus on hääbunud.
Ei leia ma lohutust siitilmast ega
taevast.

**G.F.Händel. Ruggiero aaria ooperist
ALCINA**

Rohetavad niidud, mühavad metsad,
kord kaotate te oma ilu.
Kaunid lilled, kärestikulised ojad,
te lummus ning võlu
närtsib peagi.

Rohetavad niidud, mühavad metsad,
kord kaotate te oma võlu.
Esmapilgul ehmusin,
et ka mu imeline olend oli muutunud,
kuid siis muutus kõik jälle endiseks.

**C.W.Gluck. Aria of Orpheus from the
opera ORPHEUS AND EURYDICE**

What will I do without Eurydice?
Where will I go without my beloved?
Eurydice, oh God, answer me!
I still faithfully belong to you.

Eurydice! Ah, no help comes to me
anymore,
No hope anymore, Neither from this
world, nor from heaven.

**G.F.Händel. Aria of Ruggiero from the
opera ALCINA**

Green meadows, lovely woods,
You will lose your beauty,
Pretty flowers, rapid brooks,
Your charm and beauty
Will soon change.

Green meadows, lovely woods,
You will lose your beauty,
The beautiful object has changed,
To the dismay of the first glance,
Then everything returned in you.

**G.F.Händel. Aria di Xerxes dell' opera
XERXES**

Ombra mai fu
di vegetabile,
cara ed amabile,
soave più.

**J.S.Bach. Aria aus der
"Matthäuspassion"**

Erbarme dich, mein Gott,
um meiner Zähren willen!
Schau hier, Herz und Auge
weint vor dir bitterlich.
Erbarme dich, mein Gott.

SINIKKAN LAULU (Eino Leino)

Kantoi tuuli purtta kahta
tuolle puolen lemme lahta.
Pilvi kuun yli kulkee.
Tuonen pursi, tuima pursi korkeana
kuohut mursi.
Pilvi kuun yli kulkee.
Iloinenko taikka surren,
nään ma Tuonen tuiman purren.
Pilvi kuun yli kulkee.

**G.F.Händel. Xerxese aaria ooperist
XERXES**

Ei ole siin ilmas
ühtki õit, mis oleks
Sinust kallim, armsam
ja kenam.

**J.S.Bach. Aaria
"Matteuse passioonist"**

Halasta mulle, Issand,
mu voolavate pisarate pärast.
Näed, mu süda ning silmad
on kibedaid pisaraid täis.
Halasta mulle, Issand.

SINIKKA LAUL

Tuul kandis kahte purje
üle armulahe vee.
Pilv libiseb üle kuu.
Toonela purjed, karmid purjed
paisusid tormis.
Pilv libiseb üle kuu.
Kas rõõmustan või olen kurb,
et nüüd Toonela purje näen?
Pilv libiseb üle kuu.

**G.F.Händel. Aria of Xerxes from the
opera XERXES**

Never was there made
a shade of a plant
dear and loving,
or more gentle.

**J.S.Bach. Aria from
Passion of St. Matthew**

Have mercy, my God,
for the sake of my tears!
See here, before you
heart and eyes weep bitterly.
Have mercy, my God.

SINIKKA' SONG

Wind carried two sails
over the bay of love.
The cloud slides over the moon.
The sails of Death, the rush sails
grew in the storm.
The cloud slides over the moon.
Am I glad or sad
To finally see the sail of Death?
The cloud slides over the moon.

Unten haaksi, hauras haaksi,
horjuu, vaipuu, jää jo taaksi.
Pilvi kuun yli kulkee.
Milloin heikon haavehaahden
istuessa illoin kahden.
Pilvi kuun yli kulkee.

ILLALLA (Eino Leino)

Illalla kävelin ma kangasta pitkin
kankaalta kimpuksi kanervia kitkin.
Yö oli ihana ja tuulokset nukkui,
kukat kaikki tuoksui ja käköset ne
kukkui.

Mikä minun sydämeni synkäksi
saikaan?
Muistoni lensivät nuoruuden aikaan.
Katselin kädessäni kankahan kukkaa,
ajattelin impeä tuuheatukkaa.

Maahan ma kanervani kaunihit heitin
niin kuin ma ilonikin multahan peitin.

Unede laev, habras laev,
kõigub, vaarub, jääb juba seljataha.
Pilv libiseb üle kuu.
Kord sel hapral unistuste laeval
istusime õhtul kahekesi.
Pilv libiseb üle kuu.

ÕHTUL

Jalutasin õhtul nõmmel
ning noppisin kimbukese kanarbikuõisi.
Õö oli kaunis ning magas ka tuul,
kõik lilled lõhnasid ning kägu kukkus.

Mis minu südame nii kurvaks tegi?
Mälestused viisid mind noorusaega.
Silmitsesin nõmmelilli oma peos
ning meenutasin üht
kahupäist neidu.

Viskasin maha kaunid kanarbikuõied
ning peitsin oma rõõmu mullapinda.

Ship of dreams, the fragile ship,
wavers, wobbles and is left behind.
The cloud slides over the moon.
Once on this brittle ship of dreams
we sat together.
The cloud slides over the moon.

IN THE EVENING

I was walking in the heath
and picked a handful of heather.
Night was beautiful and wind was asleep,
flowers were fragrant, cuckoo was heard.

So why my heart feels so sad?
Memories carried me back to my
childhood.
I gazed the flowers in my hand
and recalled a girl with fluffy hair.

I dropped the beautiful heathers
and hid my joy into the soil.

SOI VIENOSTI MURHEENI SOITTO
(Heikki Ansa)

Kun ärjivät rannan hyrskyt,
niin kantelo vienosti soi,
kun ulvoivat syksyn myrskyt,
se kevättä rintahan toi.

Vei maailma riemuni soiton
ja rintani rauhan se vei.
Ja jos vieläkin kantelo kaikkaa,
niin iloa kiau se ei.

Soi vienosti murheeni soitto,
soi hellästi kaihoni, soi!
Mut hellimmin helise hälle,
joka murheen mun rintaan toi.

ON TASANE MU MURE HÄÄL

Kui kõmises rannal kõu,
siis kannel tasaselt laulis,
ning sügistormide ulgumise saatel
see kevade mul südamesse tõi.

Viis maailm mu mängust õnne
ning südamest rahu.
Kui nüüd veel kandlehäält kuulen,
siis rõõmu see mulle enam too.

Kõlab tasaselt mu mure hää, l,
ning igatsus kõlab hellalt.
Kõige hellemalt kõla temale,
kes mure mu rinda tõi.

STILL IS THE VOICE MY SORROW

When the storm ravaged in the coast,
my zither sang a quiet song.
So with the autumn rage on the
background
It brought the spring into my heart.

World took the joy of my playing
and piece from my heart.
So when I hear the zither now
It brings no more joy to me.

The sound of my sorrow is still
and voice of yearning is gentle.
Be the gentlest to the one,
who brought this sorrow into my heart.

Wed / K 18. juuli kell 15

Kuessaare lossi ooperimaja kohvik /

Coffee tent at Kuessaare Castle Opera House

Thu / N 19. juuli kell 15

Kuessaare lossi ooperimaja kohvik /

Coffee tent at Kuessaare Castle Opera House

Johann Sebastian Bach

“KOHVIKANTAAT” / “COFFEE CANTATA” (BWV 211)

Libreto: Christian Friedrich Henrici (Picander)

Helikon Opera (Moskva) kontsertlavastus / concert-performance

Eesti keelde tõlkinud Jana Moosar

Recitativo (*Erzähler*)

Schweigt stille, plaudert nicht
Und höret, was itzund geschicht:
Da kömmt Herr Schlendrian
Mit seiner Tochter Liesgen her,
Er brummt ja wie ein Zeidelbär;
Hört selber, was sie ihm getan!

Aria (*Schlendrian*)

Hat man nicht mit seinen Kindern
Hunderttausend Hudelei!
Was ich immer alle Tage
Meiner Tochter Liesgen sage,
Gehet ohne Frucht vorbei.

Recitativo (*Schlendrian, Lieschen*)

Schlendrian

Du böses Kind, du loses Mädchen,
Ach! wenn erlang ich meinen Zweck:
Tu mir den Coffee weg!

Lieschen

Herr Vater, seid doch nicht so scharf!
Wenn ich des Tages nicht dreimal
Mein Schälchen Coffee trinken darf,
So werd ich ja zu meiner Qual
Wie ein verdorrtes Ziegenbrätchen.

Retsitatiiv (*Jutustaja*)

Nüüd vaikige ja ärge lobisege!
On tähtsam hetkel toimuv stseen.
Siit tuleb isa koos tütar Liescheniga,
kuid taadil kipras kulm ning mõru
meel.
Te kuulake, mis tüli majja tõi!

Aaria (*Schlendrian*)

Me teame ju,
et lastele meil jätkub kannatust,
see tee viib lunastusele.
Kuid kõiike, mis kordan Lieschenile,
võin samahästi lausuda ka seinale.

Retsitatiiv (*Schlendrian, Lieschen*)

Schlendrian

Va nurjatu tüdruk, sõnakuulmatu laps,
oh, kuis küll kohvist loobuma
saaks sundida sind paps?

Lieschen

Isa, ära minuga kurjusta.
Kui need kolm tassikest päevas mul
keelad,
siis õnnetuna kuivan
kui küpsev kitseliha, mida tuleleek
neelab.

Recitative (*Narrator*)

Be quiet, stop chattering,
and pay attention to what's taking place:
here comes Herr Schlendrian
with his daughter Lieschen;
he's growling like a honey bear.
Hear for yourselves, what she has done
to him!

Aria (*Schlendrian*)

Don't one's children cause one
endless trials & tribulations!
What I say each day
to my daughter Lieschen
falls on stony ground.

Recitative (*Schlendrian, Lieschen*)

Schlendrian

You wicked child, you disobedient girl,
oh! when will I get my way;
give up coffee!

Lieschen

Father, don't be so severe!
If I can't drink my bowl of coffee
three times daily,
then in my torment I will shrivel up
like a piece of roast goat.

Aria (*Lieschen*)

Ei! wie schmeckt der Coffee süße,
Lieblicher als tausend Küsse,
Milder als Muskatwein.
Coffee, Coffee muss ich haben,
Und wenn jemand mich will laben,
Ach, so schenkt mir Coffee ein!

Recitativo (*Schlendrian, Lieschen*)

Schlendrian
Wenn du mir nicht den Coffee lässt,
So sollst du auf kein Hochzeitfest,
Auch nicht spazierengehn.

Lieschen

Ach ja!
Nur lasset mir den Coffee da!

Schlendrian

Da hab ich nun den kleinen Affen!
Ich will dir keinen Fischbeinrock nach
itzger Weite schaffen.

Aaria (*Lieschen*)

Mmm, kui hörk on kohvi maitse!
See magusam kui tuhat suudlust,
ning pehmem muskaatveini sõõmust.
Vajan kohvi, vaid kohvi!
Kes soovid kinkida mul rõõmu,
joovastust,
see tassikesest kohvist leian abi just!

Retsitatiiv (*Schlendrian, Lieschen*)

Schlendrian
Kui kohvi rüüpamisest sa ei loobu,
siis ühtki pulmapidu sa ei näe,
ka üksi jalutama sa ei lähe!
Oh! Millal küll mind kuuled, laps,
ning kohvinarrusest saad vabaks!

Lieschen

Mind jäta rahule!
Las kohvisõbrana ma lonksan veel.

Schlendrian

Nüüd tean, mis ümber veenda võiks
nii isepäist noort neidu.
Uus vaalaluust korsett su seljas kaunis
näiks...
Kui nüüd, ei sulle seda leidu!

Aria (*Lieschen*)

Mm! how sweet the coffee tastes,
more delicious than a thousand kisses,
mellowier than muscatel wine.
Coffee, coffee I must have,
and if someone wishes to give me a
treat,
ah, then pour me out some coffee!

Recitative (*Schlendrian, Lieschen*)

Schlendrian
If you don't give up drinking coffee
then you shan't go to any wedding feast,
nor go out walking.
oh! when will I get my way;
give up coffee!

Lieschen

Oh well!
Just leave me my coffee!

Schlendrian

Now I've got the little minx!
I won't get you a whalebone skirt
in the latest fashion.

Lieschen

Ich kann mich leicht darzu verstehn.

Schlendrian

Du sollst nicht an das Fenster treten
Und keinen sehn vorübergehn!

Lieschen

Auch dieses; doch seid nur gebeten
Und lasset mir den Coffee stehn!

Schlendrian

Du sollst auch nicht von meiner Hand
Ein silbern oder goldnes Band
Auf deine Haube kriegen!

Lieschen

Ja, ja! nur lasst mir mein Vergnügen!

Schlendrian

Du loses Liesgen du,
So gibst du mir denn alles zu?

Aria (*Schlendrian*)

Mädchen, die von harten Sinnen,
Sind nicht leichte zu gewinnen.
Doch trifft man den rechten Ort,
O! so kömmt man glücklich fort.

Lieschen

Saan selletagi läbi!

Schlendrian

Nüüdsest keelatud on sul
ka aknal möödakäijaid passida!

Lieschen

Ma nõustus sellega, kui mul
sa lubad tassi kohvi nautida!

Schlendrian

Ei ühtki tanupaela,
ei hõbadest, ei kuldset,
mult kingituseks oodata sul tasu!

Lieschen

Jah, jah, ma olen nõus,
kui ainult kohvijoomiseks mul annad
asu.

Schlendrian

Mu sõnakuulmatu Lieschen,
Kas tõesti oled kõige sellega nõus?

Aaria (*Schlendrian*)

On raske umber veenda
nii kindlameelset neidu.
Kui üles leian tütre hella koha,
siis katsugu nad minu majas kohvi teha!

Lieschen

I can easily live with that.

Schlendrian

You're not to stand at the window
and watch people pass by!

Lieschen

That as well, only I beg of you,
leave me my coffee!

Schlendrian

Furthermore, you shan't be getting
any silver or gold ribbon
for your bonnet from me!

Lieschen

Yes, yes! only leave me to my pleasure!

Schlendrian

You disobedient Lieschen you,
so you go along with it all!

Aria (*Schlendrian*)

Hard-hearted girls
are not so easily won over.
Yet if one finds their weak spot,
ah! then one comes away successful.

Recitativo (*Schlendrian, Lieschen*)

Schlendrian

Nun folge, was dein Vater spricht!

Lieschen

In allem, nur den Coffee nicht.

Schlendrian

Wohlan! so musst du dich bequemen,
Auch niemals einen Mann zu nehmen.

Lieschen

Ach ja! Herr Vater, einen Mann!

Schlendrian

Ich schwöre, dass es nicht geschicht.

Lieschen

Bis ich den Coffee lassen kann?
Nun! Coffee, bleib nur immer liegen!
Herr Vater, hört, ich trinke keinen
nicht.

Schlendrian

So sollst du endlich einen kriegen!

Aria (*Lieschen*)

Heute noch,
Lieber Vater, tut es doch!

Retsitatiiv (*Schlendrian, Lieschen*)

Schlendrian

Kuula tütar, mis on isal öelda!

Lieschen

Rõõmuga, kuid kohvist ma ei loobu.

Schlendrian

Eks pane siis vaim valmis,
pead elu üksi veetma.

Lieschen

Oh isa! Mu tulevane abikaasa!

Schlendrian

Luban sulle, jääd vanatüdrukus!

Lieschen

Kuni kohvijoomise jätan?
Tänasest alates ei tassigi enam,
isa, kuula, ma luban!

Schlendrian

Küllap siis ka peigmehe leiame.

Aaria (*Lieschen*)

Juba täna,
hea isa, juba täna!

Recitative (*Schlendrian, Lieschen*)

Schlendrian

Now take heed what your father says!

Lieschen

In everything but the coffee.

Schlendrian

Well then, you'll have to resign yourself
to never taking a husband.

Lieschen

Oh yes! Father, a husband!

Schlendrian

I swear it won't happen.

Lieschen

Until I can forgo coffee?
From now on, coffee remains
untouched!
Father, listen, I won't drink any

Schlendrian

Then you shall have a husband at last!

Aria (*Lieschen*)

Today even dear father, see to it!
Oh, a husband!

Ach, ein Mann!
Wahrlich, dieser steht mir an!
Wenn es sich doch balde fügte,
Dass ich endlich vor Coffee,
Eh ich noch zu Bette geh,
Einen wackern Liebsten kriegte!

Recitativo (Erzähler)

Nun geht und sucht der alte
Schlendrian,
Wie er vor seine Tochter Liesgen
Bald einen Mann verschaffen kann;
Doch, Liesgen streuet heimlich aus:
Kein Freier komm mir in das Haus,
Er hab es mir denn selbst versprochen
Und rück es auch der Ehestiftung ein,
Dass mir erlaubet möge sein,
Den Coffee, wenn ich will, zu kochen.

Terzetto

Die Katze lässt das Mäusen nicht,
Die Jungfern bleiben Coffeeschwestern.
Die Mutter liebt den Coffeebrauch,
Die Großmama trank solchen auch,
Wer will nun auf die Töchter
lästern!

Oh, mu tulevane!
Plaan on suurepärane
ning lõpuks ometi
täidab kohvi asemel
mu õhtutunnid armsam!

Retsitatiiv (Jutustaja)

Nüüd vana Schlendrian lähe bki,
et leida tütrele mees
ning majja koduväi tuua.
Kui olgu teile teada antud see,
et tütre eluplaani kuuluda saab mees,
kes abielulepinguski töötab,
et Lieschenile kohvirõõmu ta ei keela.

Trio

Kui kassid hiirepüügist unistavad aina,
siis meie neidistel on kuuma
kohvisõõmu vaja.
Kord nende emad kohvi nautisid,
ja vanaemadki aroomist lummusid.
Kas on meil õigust tütreid hurjutada?

Really, that suits me splendidly!
If it could only happen soon
that at last, before I go to bed,
instead of coffee
I were to get a proper lover!

Recitative (Narrator)

Old Schlendrian goes off
to see if he can find a husband
forthwith
for his daughter Lieschen;
but Leischen secretly lets it be known:
no suitor is to come to my house
unless he promises me,
and it is also written into the marriage
contract, that I will be permitted
to make myself coffee whenever I want.

Trio

A cat won't stop from catching mice,
and maidens remain faithful to their
coffee.
The mother holds her coffee dear,
the grandmother drank it also,
who can thus rebuke the daughters!

Wed / K 18. juuli kell 18

Kuussaare lossi kapiitlisaal / Chamber Hall of Kuussaare Castle

KOIT SOASEPP (bass, Eesti-Soome / Estonia-Finland)

HANS-OTTO EHRSTRÖM (klaver, Soome / piano, Finland)

Soome ja vene keelest ning inglise keelde tõlkinud Jana Moosar

MIS SEE OLII (Karl Eduard Sööt)

Mis see oli, mis nii tasa
minu aknal helises,
nagu väriseja virve,
ohe lille südames?

Oli päikse hellal kiirel
kevad saatnud sõnume,
et ta sõuab üle ilma,
heljub ka mu rinnasse.

Või ehk kullakese palve
akna taga helises,
mis kui õnnes särav virve,
hõise lille südames.

SA KÕIGE ARMSAM MULLE (Anna Haava)

Sa kõige armsam mulle,
ja siiski vihkan sind!
Võin haavu lüüa sulle -
ja endal lõhkeb rind!

Sa kõige armsam mulle,
oh häda, õnnetust!
Miiks haavu lõin ma sulle!
Miiks salgan armastust!

WHAT WAS IT

What was the quiet sound
on my window,
like a trembling shadow
of a sigh of a flower?

On the sweet beam of the sun,
the spring sent a message
that it is flowing over the world,
flowing also into my heart.

Maybe it was the plead of a sweetheart
to be heard behind my window,
which sounded like a blissful jitter,
like a cheer in flowers heart.

YOU ARE MY DEAREST ONE

You are my dearest one,
And still I hate you so!
I can wound you hard
and hurt badly inside.

You are my dearest one,
alas, oh sorrow!
Why did I hurt you!
Why do I deny love!

LÕPUTA TEEL (Marie Heiberg)

Surm kõlistab kannukseid kaugel
ja tähed, need vilguvad säääl...
Mul hanguvad pisarad laugel
ja vaikib ohkete hääl...

Maas särab ja sätendab lumi,
tee sinendab, uinub mu ees,
ja taevas on talviselt tume,
kuu kumendab kõrguse sees...

Hing väsinud ... igatsus hõõgub,
kui sumbutud tuluke veel,
ja rinnas on salaja valu;
ei lõppu näe lumisel teel...

Surm kõlistab kannukseid kaugel,
ja talveöö tukkub säääl...
Ma seisatan, pisarad laugel,
kesk lumiste väljade pääl.

ON THE ROAD WITH NO

Death chinks its spurs afield
and stars are twinkling...
My tears are dying in my eyes
and the voice of sighs gets still...

Snow is gleaming and sparkling,
the road is blueish, is asleep.
And the winter sky is dark,
with enthroning moon in it...

My soul is tired...yearning is glowing,
still like a muted light,
there is a secret pain in my heart,
no end in sight to the snowy road...

Death chinks its spurs afield
and winter night is asleep...
I stay still, with tears in my eyes,
among the snowy fields.

SYYSTUNNELMA (Eino Leino)

Teit oikein ystävä ainoo,
kun luotani läksit pois,
sun rintasi nuori ja lämmin
mun rinnalla jäätynyt ois.

Kas maantiellä kalpea kukka
lumipälvestä nostavi pään.
Mitä vuottelet kukkani vielä,
on aika jo painua pään.

Tuhat aatosta sieluni tunsi,
sen vaan minä muistaa voin:
oli tielläni kuihtunut kukka
ja sen peitoksi lunta ma loin.

AAMULAULU (Eino Leino)

Kaiu, kaiu lauluni,
kaiu korkealle!
Aamu koittaa, aalto käy jo
rannan raidan alle.

Nuku, nuori sydämein,
Nuku nuorta unta!
Katso kuinka havajaa
koko luomakunta.

SÜGISMEELEOLU

Tegid õigesti, ainus sõber,
et mu juurest lahkusid.
Su süda, nii noor ja soe,
oleks mu rinnal jäätunud

Maanteel üks kahvatu õis,
tõstab lumevaiba alt pead.
Mida ootad sa, lilleke, veel,
on aeg juba langetada pea.

Tuhat virvendust kipitas hinges,
ning seda vaid mina tean:
et mu teel oli närbunud õis,
millele tekiks ma lund juurde tõin.

HOMMIKULAUL

Kõla, kõla mu laul,
kaigu sa kõrgele!
Hommik koidab, laine laksub
juba rannapiiril.

Maga, mu noor süda,
maga varajast und!
Märka, kuidas
kogu loodus ärkab.

THE AUTUMN MOOD

You were right to leave me,
my only friend.
Your heart so young and warm
would have frozen on my chest.

A single pale flower on the highway
is rising from the snow.
What are you waiting for, little one,
it is time to low your head.

Thousand jitters were there in my heart,
but only I can recall:
that there was a wilted flower on my path
which I covered with snow.

THE MORNING SONG

Sound, my song,
sound high!
It is already morning, waves are
playing at the coastline.

Sleep, my young heart,
sleep this early hour!
Then see all of nature
to be awakened.

Lennä, lennä lempeni,
Lennä yli vuorten!
Ei ne estä vuoretkaan
lempimistä nuorten.

KESÄYÖ KIRKKOMAALLA
(Veikko Antero Koskenniemi)

Omaa kirkkauttansa kummeksu
kesäyöhyt maille laskeuupi.
Syviin aatoksiinsa unehtu
puiset ristit yössä uneksuupi.

Elon onni, lempi, ystävyys,
Soi tänne kuin kaiku laulun lauhan.
Kaartuu ikihyvä ijäisyys
yli sydämeni suuren rauhan.

Täällä jossain lähelläni lienet,
tunnen ohitse sun kulkeneesi
sa ken kerran uneksijan vienet
rauhan kotiin, pyhään kirkkauteesi.

Lenda, lenda mu arm,
lenda üle mägede!
Ei takista ka mäed
noorte armastust.

SUVEÖÖ KIRIKLAS

Oma särast hämmastunud
suveöö laskub maale.
Sügavalt mõttesse vajunult
unistavad puised ristid öös.

Eluõnn, armastus, sõprus,
kostab siia kui vaikse laulu kaja.
Siin kohtub igavik
mu südame suure rahuga

Oled kusagil lähedal,
tunnen, minust möödusid.
Sina, kes sa kord unistajad viid
rahu kodusse, puhasse kirkusesse.

Fly, my love,
fly over the hills!
No mountains can ever
stand in the way of young love.

SUMMER NIGHT AT CHIRCHYARD

Amazed by its grace,
summer night falls over the ground.
Deeply lost in their thoughts
the wooden crosses are dreaming.

Joy of life, love, friendship
are heard but only as an echo.
Here the eternity meets
with the piece of my heart.

You are closeby,
I felt you passing me.
You, who guide all dreamers
To the home of piece and holy grace.

СРЕДЬ ШУМНОГО БАЛА...
(Aleksei Tolstoi)

Средь шумного бала, случайно,
В тревоге мирской суеты,
Тебя я увидел, но тайна
Твои покрывала черты.

Лишь очи печально глядели,
А голос так дивно звучал,
Как звон отдаленной свирели,
Как моря играющий вал.

Мне стан твой понравился тонкий
И весь твой задумчивый вид;
А смех твой, и грустный и звонкий,
С тех пор в моем сердце звучит.

В часы одинокие ночи
Люблю я, усталый прилечь -
Я вижу печальные очи,
Я слышу веселую речь;

И грустно я так засыпаю,
И в грезах неведомых сплю...
Люблю ли тебя - я не знаю,
Но кажется мне, что люблю!

KESK KÄRARIKAST BALLI...

Kesk kärarikast balli, juhuslikult,
ses hullumeelses melus nägin
korraks Sind. Kuid su palgeid
kattis salapära.

Vaid Su silmad olid kurvad,
kuid häälekõla oli voolav,
kui kauguses kõlav flöödiviis,
kui merel märnglevad lained.

Mulle meeldis Su habras kaju
ning kogu su mõtlik olek.
Kuid Su kurba ning kõlavat naeru
kannan nüüdsest oma südames.

Õõ hilistel tundidel
enne magamaheitmist, armastan
meenutada su kurbi silmi
ning rõõmsat häälekõla.

Ning kurvana siis uinun,
ning salapärestes unistustes hõljun...
Kas see tähendab, et armastan Sind?
Ei tea. Kuid nõnda see mulle tundub.

AMIDST THE DIN OF THE BALL

Amidst the din of the ball, by chance,
And by the madding crowd dismayed,
I did see you, yet your mood
was hidden behind the mysterious gaze.

Your eyes alone showed sadness,
but your voice sounded sweet,
Like music performed by a distant flute,
Or waves dancing upon the sea.

Your slender form enthralled me,
As did your serious glance,
And your sad yet musical laughter
Fills my heart ever since.

In nighttime's loneliest hours,
When I long for sleep,
I envision thy pensive eyes
And thy merry speech.

I feel sad then, succumbing to slumber,
And then dreaming mysterious dreams ...
I know not if this means I love your
But "in love" is indeed how it seems!

НЕТ, ТОЛЬКО ТОТ, КТО ЗНАЛ...
(Lev Mei)

Нет, только тот, кто знал
Свиданья жажду,
Поймёт, как я страдал
И как я стражду.

Гляжу я вдаль... нет сил,
Тускнеет око...
Ах, кто меня любил
И знал, далёко!
Вся грудь горит...

Кто знал...
Свиданья жажду,
Поймёт, как я страдал
И как я стражду.

VAID SEE, KES ON TUNDNUD...

Vaid see, kes on tundnud
igatsuse valu,
teab, kuis olen kannatanud
ning kannatan veel.

Vaatan kaugusesse... jõudu pole,
nägemus kaob...
See, kes mind kord armastas ning
tundis, on kaugel!
Mu rind põleb...

Vaid see, kes on tundnud...
igatsuse valu,
teab, kuis olen kannatanud
ning kannatan veel.

NONE, BUT ONE WHO KNOWS...

None, but one who knows
The longing of reunion,
Can know how much I've suffered
And how I still do.

I gaze into the distance... feel powerless,
The vision fades!
O, the one who loved
And knew me best is far away! ...
My heart is on fire...

Whoever knew...
The longing of reunion
Can know just how I have suffered
And how I still do.

КОЛЫБЕЛЬНАЯ (Appolon Maikov)

Спи, дитя моё, усни!
Сладкий сон к себе мани:
В няньки я тебе взяла
Ветер, солнце и орла.

Улетел орёл домой;
Солнце скрылось за горой;
Ветер, после трёх ночей,
Мчится к матери своей.

Спрашивала ветра мать:
«Где изволил пропадать?
Али звёзды воевал?
Али волны всё гонял?»

«Не гонял я волн морских,
Звёзд не трогал золотых;
Я дитя оберегал
Колыбелечку качал!»

Спи, дитя моё, усни
Сладкий сон к себе мани:
В няньки я тебе взяла
Ветер, солнце и орла.

HÄLLILAUL

Maga, mu laps, uinu!
Kutsu enesele magus uni.
Saavad sulle lapsehoidjaks
Tuul, Päike ja Kotkas.

Kotkas lendas ära koju,
Päike kadus mäe taha,
Tuul, aga, kolme öö pärast,
tõttab oma ema juurde.

Küsis Tuule käest siis ema:
”Kus sa ringi kondasid?
Võitlesid sa tähtedega?
Või ajasid laineid taga?”

”Ei kimbutanud ma merelaineid,
ega puutunud kuldseid tähti.
Olin lapsukesel kaitseks
ning hällitasin kätikikest.”

Maga, mu laps, uinu!
Kutsu enesele magus uni.
Saavad sulle lapsehoidjaks
Tuul, Päike ja Kotkas.

LULLABY

Sleep, my baby, fall asleep!
Invite sweet dreams to yourself:
I hired as nannies The Wind, the Sun
and the Eagle for you.

The Eagle has flown back home,
The Sun has hidden under the waters,
And three nights later
The Wind is rushing away to her Mother.

The Wind's mother asked:
“Where have you been for so long?
Have you been fighting the stars?
Have you been chasing the waves?”

“I haven't been chasing the sea-waves,
I haven't been touching the golden stars,
I have been guarding a baby
And rocking gently his little cradle”.

Sleep, my baby, sleep!
Invite sweet dreams to yourself:
You will be guarded by
The Wind, the Sun and the Eagle.

Thu / N 19. juuli kell 18

Kuussaare lossi kapiitlisaal / Kuussaare Castle Chamber Hall

ARETE TEEMETS (sopran, Eesti-Itaalia / soprano, Estonia-Italy)

MIHKEL POLL (klaver / piano)

Richard Wagner. Viis luuletust naishäälele ehk “Wesendonki laulud”
(*Fünf Gedichte für eine Frauenstimme (Wesendonk-Lieder)*, 1857–58)

Tekst: Mathilde Wesendonk

Originaalist eesti keelde tõlkinud ning kohandanud Heli Mattisen.

DER ENGEL

In der Kindheit frühen Tagen
hört ich oft von Engeln sagen,
die des Himmels hehre Wonne
tauschen mit der Erden sonne,
dass, wo bang ein Herz in Sorgen
schmachtet von der Welt verborgen,
dass, wo still es will verbluten,
und vergehn in Tränenfluthen,
dass, wo brünstig sein Gebet
einzig um Erlösung fleht,
da der Engel nieder schwebt,
und es sanftgen Himmel hebt.
Ja, es stieg auch mir ein Engel nieder,
und auf leuchtenden Gefieder
führt er ferne jedem Schmerz,
meinen Geist nun himmelwärts.

STEHE STILL

Sausendes, brausendes Rad der Zeit,
Messer du der Ewigkeit;
leuchtende Spähren im weiten All,
die ihr umringt den Weltenball,
urewige Schöpfung, halte doch ein,
genug des Werdens, lass mich sein!
Halte an dich, zeugende Kraft,
Urgedanke, der ewig schafft!
Hemme den Athem, stille den Drang,
schweiget nur eine Sekunde lang!

INGEL

Lapseõlves kuulsin juttu:
Inglid taevaõndsusesse
viivad südame, mis piinleb,
vaikselt varjab pisaraid.
Palve ainuüksi anub
maisest murest vabastust.
Ingel alla hõljub vaikselt,
minu hinge tõstab taeva.

SEISATA!

Mühisev, kohisev ajaratas,
igaviku mõõtja,
peatu, vaigista sekundiks sundi,
et võiksin õndsust hinnata,
kui silm silma, hing hinge vajub.
Kõik lootus lõpeb, huuled vaikivad,
tunneb inimene igaviku jälge
ja lahendab püha looduse mõistatuse.

THE ANGEL

In childhood's early days,
I often heard them speak of angels,
Who would exchange Heaven's sublime
bliss For the Earth's sun.
So that, when an anxious heart in dread
Is full of longing, hidden from the
world; So that, when it wishes silently
to bleed And melt away in a trickle of
tears, So that, when its prayer ardently
Pleads only for release,
Then the angel floats down
And gently lifts it to Heaven.
Yes, an angel has come down to me,
And on glittering wings
It leads, far away from every pain,
My soul now heavenwards!

HALT!

Roaring and rushing wheel of time,
You are the measurer of Eternity;
Shining spheres in the wide universe,
You who surround the world globe,
eternal creation, halt!
Enough development let me be!
Cease, generative powers, The primal
thoughts which you are ever creating!
Slow your breathing, still your urge
Silently, only for a second long!

Schwellende Pulse, Fesselt den Schlag;
ende, des Wollens ew'ger Tag!
Dass in selig süßem Vergessen
ich mög' alle Wonnen ermessen!
Wenn Aug' in Auge wonnig trinken,
Seele ganz in Seele versinken;
Wesen in Wesen sich wiederfindet,
und alles Hoffen's Ende sich kündet;
die Lippe verstummt in staunen dem
Schweigen,
keinen Wunsch mehr will das Inn're
zeugen:
erkennt der Mensch des Ew'gen Spur,
und lös't dein Räthsel heil'ge Natur!

IM TREIBHAUS

Hochgewölbte Blätterkronen,
Baldachine von Smaragd,
Kinder ihr aus fernen Zonen
saget mir warum ihr "klagt"?
Schweigend neiget ihr die Zweige,
malet Zeichen in die Luft,
und der Leidenstummer Zeuge,
steiget aufwärts süßer Duft.
Weit in sehrenden Verlangen
breitet ihr die Arme aus,
und umschlinget wahnbefangen
öde Leere nicht'gen Graus.
Wohl, ich weiss es, arme Pflanze:

KASVUHOONES

Kõrged lehekroonid,
smaragd-baldahhiinid,
taimed kaugeilt radadelt,
miks te kaeblete?
Painutate vaikselt oksi,
tummalt kannatades
igatsedes embate tühjust,
meeldivalt lõhnate.
Ühte saatust jagame,
meie kodu pole siin.
Päike embab kannatajat,
vaikseks jääb ja raske pisar
hõljub lehe ääre peal.

Swelling pulses, fetter your beating,
End, o eternal day of willing!
That in blessed, sweet forgetfulness,
I may measure all my bliss!
When one eye another drinks in bliss,
And one soul into another sinks,
One nature in another finds itself again,
And when each hope's fulfillment is
finished, When the lips are mute in
astounded silence, And no wish more
does the heart invent, Then man
recognizes the sign of Eternity,
And solves your riddle, holy Nature!

IN THE HOTHOUSE

High-vaulted crowns of leaves,
Canopies of emerald,
You children of distant zones,
Tell me, why do you lament?
Silently you bend your branches,
Draw signs in the air, And the mute
witness to your anguish -
A sweet fragrance - rises.
In desirous longing, wide
You open your arms,
And embrace through insane predilection
The desolate, empty, horrible void.
I know well, poor plants,

ein Geschicke theilen wir,
ob umstrahlt von Licht und Glanze,
unsre Heimat ist nicht hier!
Und wie froh die Sonne scheidet
von des Tages leerem Schein,
hüllet der, der wahrhaft leidet,
sich in Schweigens Dunkel ein.
Stille wird's, ein säuselnd Weben
füllet bang den dunklen Raum.
schwere Tropfen seh' ich schweben
an der Blätter grünem Saum.

SCHMERZEN

Sonne, weinest jeden Abend
dir die schönen Augen roth,
wenn im Meeresspiegel bädend
dich erreicht der frühe Tod;
doch ersteh't in alter Pracht,
Glorie der sütren Welt,
du am Morgen neuer wachst,
wie ein stolzer Siegesheld!
Ach, wie sollte ich da klagen,
wie, mein Herz, so schwer dich sehn,
muss die Sonne selbst verzagen,
muss die Sonne untergehn?
Uns gebietet Tod und Leben,
geben Schmerzen Wonnen mir:
O wie dank' ich, dass gegeben
solche Schmerzen mir Natur!

VALU

Päike nutab igal õhtul
silmad punaseks.
Merepeeglis saab sind kätte
varajane surm.
Kuid sa tõused hiilguses
hommikul kui kangelane.
Ah, kuis peaksin kaeblema,
peab siis päike vajuma?
Käsutab siis surm meil elu?
Annab õndsust valu vaid?
Loodust tänan, et ta mulle
annab tunda sellist valu.

A fate that we share,
Though we bathe in light and radiance,
Our homeland is not here!
And how gladly the sun departs
From the empty gleam of the day,
He veils himself, he who suffers truly,
In the darkness of silence.
It becomes quiet, a whispered stirring
Fills uneasily the dark room:
Heavy drops I see hovering
On the green edge of the leaves.

ANGUISH

Sun, each evening you weep
Your pretty eyes red,
When, bathing in the mirror of the sea
You are seized by early death.
Yet you rise in all your splendor,
Glory of the gloomy world,
Newly awakening in the morning
Like a proud, victorious hero!
Ah, why should I then lament,
Why, my heart, are you so heavy,
If the sun itself must despair,
If the sun must set?
And if Death gives rise only to Life,
And pain gives way only to bliss,
O how thankful I am, that
Nature gives me such anguish!

TRÄUME

Sag, welch wunderbare Träume
halten meinen Sinn umfassen,
dass sie nicht wie leere Schäume
sind in ödes Nichts vergangen?
Träume, die in jeder Stunde
jedem Tage schöner blüh'n,
und mit ihrer Himmelskunde
selig durch's Gemüthe ziehn?
Träume die wie hehre Strahlen
in die Seele sich versenken,
dort ein ewig Bild zu malen:
Allvergessen, Eingedenken!
Träume, wie wenn Frühlingssonne
aus dem Schnee die Blüthen küsst,
dass zu nie geahnter Wonne
sie der neue Tag begrüsst,
dass sie wachsen, dass sie blühen,
träumend spenden ihren Duft,
sanft an deiner Brust verglühen,
und dann sinken in die Gruft.

UNELMAD

Ütle, mis imelised unelmad
kõidavad mu meeli,
et nad tühjusesse ei kao vahuna?
Mis imelised unelmad need,
mis igal tunnil
õndsalt südant läbivad,
säravad ja hinge vaovad
unustades, suudeldes
nagu kevadpäike õisi.
Aimamatu õndsusega,
tervitades päeva uut,
õilmitsevad, lõhnavad
õrnalt sinu rinnal
aegamööda kustuvad
ja siis hauda vajuvad.

DREAMS

Tell me, what kind of wondrous dreams
are embracing my senses,
that have not, like sea-foam,
vanished into desolate Nothingness?
Dreams, that with each passing hour,
each passing day, bloom fairer,
and with their heavenly tidings
roam blissfully through my heart!
Dreams which, like holy rays of light
sink into the soul,
there to paint an eternal image:
forgiving all, thinking of only One.
Dreams which, when the Spring sun
kisses the blossoms from the snow,
so that into unsuspected bliss
they greet the new day,
so that they grow, so that they bloom,
and dreaming, bestow their fragrance,
these dreams gently glow and fade on
your breast,
and then sink into the grave.

Fri / R 20. juuli kell 20

Kihelkonna kirik / Kihelkonna Church

Sat / L 21. juuli kell 18

Kuessaare Laurentiuse kirik / Kuessaare St.Lawrence Church

AIN ANGER (bass)

Tallinna Kammerorkester / Tallinn Chamber Orchestra

Dirigent / Conductor RISTO JOOST

Laulutekstide tõlked Jana Moosar

DON QUICHOTTE À DULCINÉE
(Paul Morand)

1. CHANSON ROMANESQUE

Si vous me disiez que la terre
À tant tourner vous offensa,
Je lui dépêcherais Pança:
Vous la verriez fixe et se taire.

Si vous me disiez que l'ennui
Vous vient du ciel trop fleuri d'astres,
Déchirant les divins cadastres,
Je faucherais d'un coup la nuit.

Si vous me disiez que l'espace
Ainsi vidé ne vous plaît point,
Chevalier dieu, la lance au poing,
J'étoilerais le vent qui passe.

Mais si vous disiez que mon sang
Est plus à moi qu'à vous, ma Dame,
Je blémirais dessous le blâme
Et je mourrais, vous bénissant.
Ô Dulcinée.

DON QUIJOTE'ILT DULCINEALE

ROMANTILINE LAUL

Kui ütleksid mulle, et Sind
solvab maailma igavene pöörlemine,
ma saadaksin Panza.
Siis näeksid liikumatust ja vaikust.

Kui väidaksid mulle, et tähed
taevavõlvil tüütavad Sind,
ma rebiksin taeva tükki kideks
ning öö kaoks otsemaid.

Kui ütleksid nüüd, et selline
tühjus sulle ikkagi ei meeldi,
siis Jumaliku Rüütlina, käes hoides oda,
ma täidaksin tuule tähtedega.

Kuid, mu Daam, kui vihjaksid,
nagu mu veri kuuluks pigem mulle kui
Sulle,
muudaks see mu kaameks
ning sureksin Sind õnnistades.
Oh, Dulcinea.

DON QUIXOTE TO DULCINEA

ROMANTIC SONG

If you told me the eternal turning
of the world, offended you.
I would send Panza:
you would see it motionless and silent.

If you told me you were bored by
the number of stars in the sky.
I would tear the heavens apart,
Erase the night in one swipe.

If you told me that the now-empty
space doesn't please you,
as Devine Knight, with a lance at hand
I would fill the wind with stars.

But, my Lady, if you told me
that my blood is more mine than
yours.
That reprimand would turn me pale
And, blessing you, I would die.
Oh, Dulcinea.

2.CHANSON ÉPIQUE

Bon Saint Michel qui me donnez loisir
De voir ma Dame et de l'entendre,
Bon Saint Michel qui me daignez
choisir
Pour lui complaire et la défendre,
Bon Saint Michel veuillez descendre
Avec Saint Georges sur l'autel
De la Madone au bleu mantel.

D'un rayon du ciel bénissez ma lame
Et son égale en pureté
Et son égale en piété
Comme en pudeur et chasteté:
Ma Dame,

Ô grands Saint Georges et Saint Michel
L'ange qui veille sur ma veille,
Ma douce Dame si pareille
À Vous, Madone au bleu mantel!
Amen.

KANGELASLIK LAUL

Kiitus sulle, Püha Miikael, kes annad
mulle võimaluse oma Daami kuulda ja
näha.

Kiitus sulle, Püha Miikael, kes pead
mind vääriliseks Daami teenima ning
kaitsma.

Kiitus sulle, Püha Miikael, kas sa laskud
koos Püha Jüriga alla
sinises rüüs Neitsi altarile.

Õnnista mu mõõka taevaliku kiirega.
Sama puhas kui Tema ,
sama jumalakartlik kui Tema,
niisama tagasihoidlik ning vooruslik
on ka mu Daam.

Oh võimsad Püha Jüri ning Miikael!
Mu kaitseingel, mu armas Daam,
on nii väga teie moodi –
Madonna sinises rüüs.
Aamen.

EPIC SONG

Good Saint Michael, who gives me the
chance
to see my Lady and to hear her.
Good Saint Michael who deigns to choose
me
to please and defend her.
Good Saint Michael will you descend
With Saint George to the altar
Of the Virgin in the blue mantle.

With a beam from heaven, bless my sword
And his equal in purity
And his equal in piety
As in modesty and chastity:
My Lady.

O Great Saint George and Saint Michael
The angel who guards my watch
My sweet Lady, so much like you
Virgin in the blue mantle.
Amen.

3.CHANSON À BOIRE

Foin du bâtard, illustre Dame,
Qui pour me perdre à vos doux yeux
Dit que l'amour et le vin vieux
Mettent en deuil mon coeur, mon âme!

Ah! Je bois à la joie!
La joie est le seul but
Où je vais droit...
Lorsque j'ai ... lorsque j'ai bu!

Foin du jaloux, brune maîtresse,
Qui geint, qui pleure et fait serment
D'être toujours ce pâle amant
Qui met de l'eau dans son ivresse!

Ah! Je bois à la joie!...

JOOGILAU

Malka lurjusele, silmapaistev Daam,
kes sa oma kaunitesse silmadesse
kadunule
väidad, et armastus ning vana vein
toovad vaid leina südamesse ja hinge.

Naudingute terviseks!
Joovastus on ainus eesmärk,
milleni ma sirgelt sammun...
Ka siis... kui olen joobnud!

Malka armukadedale, brünetile
armukesele,
kes küll oigab, kisendab ning vannub,
kuid on loid armastaja,
kustutades ka mehe kire.

Naudingute terviseks!...

DRINKING SONG

Fig for the bastard, illustrious Lady
Who, for losing me in your sweet eyes

Tells me that love and old wine
Put my heart and soul in mourning.

I drink to pleasure!
Pleasure is the only goal,
To which I go straight...
When I've drunk!

Fig for the jealous, dark-haired mistress
who moans, who cries and swears
Always being the pallid lover,
Watering down his intoxication

I drink to pleasure! ...

CHANSONS DE DON QUICHOTTE
(Pierre de Ronsard, Alexandre Arnoux)

1. CHANSON DU DÉPART

Ce château neuf, ce nouvel édifice
Tout enrichi de marbre et de porphyre
Qu'amour bâtit château de son empire
où tout le ciel a mis son artifice,
Est un rempart, un fort contre le vice,
Où la vertueuse maîtresse se retire,
Que l'oeil regarde et que l'esprit admire
Forçant les coeurs à lui faire service.

C'est un château, fait de telle sorte
Que nul ne peut approcher de la porte
Si des grands rois il n'a sauvé sa race
Victorieux, vaillant et amoureux.
Nul chevalier tant soit aventureux
Sans être tel ne peut gagner la place.

NELI DON QUIJOTE'I LAULU

LAHKUMISE LAUL

See uus loss, see uhiuus hoone,
seisab marmori ning kivikristallide
säras.
See on armastuse rajatud kuningriik,
millesse on kaasatud taevased tarkused.
Kindlus on kaitse patu eest.
See on voorusliku armastuse pelgupaik,
silmale nähtav ning poeetide ülistatud,
selle teenistuses seisavad südamed.

Sellesse lossi ei sisene ükski,
ei pääse isegi uksemi,
kes pole oma rahvast Suurte Kuningate
käest päästnud, pole võidukas, vapper
ja armastav.
Võid olla küll seiklushimuline rüütel,
kuid siia pääsemiseks pead eriline
olema.

FOUR SONGS OF DON QUIXOTE

SONG OF DEPARTURE

This new castle, this new building,
enriched with marble and porphyry,
where love built a castle for his empire
and all of heaven added their skills,
a rampart, a fortress against vice,
is whose virtuous mistress hides herself
away,
that the eye beholds and the spirit admires,
forcing hearts to her service.

It is a castle, made in such a way
that none may approach its door
unless he has saved his people from the
Great Kings, victorious, valiant and loving.
No knight, no matter how adventurous,
can enter without being such a person.

2.CHANSON À DULCINÉE

Un an, me dure la journée
Si je ne vois ma Dulcinée.
Mais, amour a peint son visage,
Afin d'adoucir ma langueur,
Dans la fontaine et le nuage,
Dans chaque aurore et chaque fleur.

Un an, me dure la journée
Si je ne vois ma Dulcinée.
Toujours proche et toujours lointaine,
Etoile de mes longs chemins.
Le vent m'apporte son haleine
Quand il passé sur les jasmins.

3.CHANSON DU DUC

Je veux chanter ici la dame de mes
songs Qui m'exalte au-dessus de ce
siècle de boue. Son cœur de diamant est
vierge de mensonges La rose s'obscurcit
au regard de sa joue.

Pour elle j'ai tenté les hautes aventures:
Mon bras a délivré la princesse en
servage, J'ai vaincu l'enchanteur,
confondu les parjures Et ployé l'univers
à lui render l'hommage.

LAUL DULCINEALE

Näib iga päev kui aasta,
kui oma Dulcinead ma ei näe.
Kuid Armastus andis värvi ta näole,
otsekui mu jõuetust
purskkaevus või pilves,
igas koidikus ning õies vaigistada
püüdes.

Näib iga päev kui aasta,
kui oma Dulcinead ma ei näe.
Alati lähedal, alati kaugel-
mu pikkade otsingute täht.
Puhub tuul üle jasmiiniõite
ning kannab minuni Dulcinea
hingeõhu.

KRAHVILAUL

Tahan laulda oma unistuste Daamile,
kes innustab mind sel segasel sajandil.
Ta teemandist süda on valedest vaba,
ka roosiõis kahvatub tema põskede
puna ees.

Tema oli mu seikluste põhjus.
Mu käsi vabastas printsessi teenijatööst,
sain jagu posijast, paljastasin
valeyandujad
ning sundisin universumi teda
kummardama.

SONG FOR DULCINEA

A day lasts me a year
if I don't see my Dulcinea.
But, Love painted her face,
so as to soften my languor
in the fountain and the cloud
in each dawn and each flower.

A day lasts me a year
If I don't see my Dulcinea.
Always near and always far,
star of my long journeys.
The wind brings me her breath
when it blows over the jasmine flowers.

SONG OF THE DUKE

I want to sing here the lady of my dreams,
Who elates me above this muddy century.
Her heart of diamond is unblemished of lies.
The rose hides itself at the sight of her cheek.

For her that I attempted high adventures.
My arm freed the princess from servitude.
I defeated the enchanter, exposed the
perjuries.
And bent the universe to pay her homage.

Dame par qui je vais, seul dessus cette
terre, Qui ne soit prisonnier de la fausse
apparence,
Je soutiens contre tout chevalier
téméraire
Votre éclat non pareil et votre
précéllence.

4.CHANSON DE LA MORT

Ne pleure pas Sancho, ne pleure pas,
mon bon
Ton maître n'est pas mort, il n'est pas
loin de toi
Il vit dans une île heureuse
Où tout est pur et sans mensonges
Dans l'île enfin trouvée
où tu viendras un jour
Dans l'île désirée,
O mon ami Sancho!

Les livres sont brûlés et font un tas de
cendres.
Si tous les livres m'ont tué
il suffit d'un pour que je vive
Fantôme dans la vie, et réel dans la
mort
Tel est l'étrange sort du pauvre Don
Quichotte.

Daam, kelle pärast maailmas ringi
hulgun,
on ainus, kes välist hiilgust ei orja.
Jään kõikide hulljulgete rüütlite ees
Su seisusekohast sära ning väärikust
kaitsma.

LAUL DON QUIJOTE'I SURMAST

Ära nuta, Sancho, ära nuta, hea
inimene.
Ei ole su peremees surnud, ei ole ta
kaugel.
Ta elab nüüd õnnelikul saarel,
kuis kõik on selge ning valedeta.
Sellele kauaotsitud saarele
tuled ükskord ka sina.
Just sellele igatsetud saarele,
mu sõber Sancho!

Raamatud põlevad tuhahunnikuks.
Kui raamatud mu tapsid,
siis vajan vaid ühte neist, et elada.
Olla elus fantoom tõeline alles surmas -
selline on kord juba vaese Don Quijote
kummaline saatus.

Lady, for whom I roam alone on this earth,
the only one not a prisoner of false
appearances,
I maintain before any foolhardy knight
your peerless brilliance and excellence.

SONG OF THE DEATH OF DON QUIXOTE

Do not cry, Sancho, do not cry, my good
man
Your master is not dead, he is not far from
you
He lives on a happy island
where everything is pure and without lies
On the island found at last,
where you will come one day
On the long-desired island,
oh my friend Sancho!

Books burn to piles of ashes.
If all the books killed me,
I just need one to live.
A phantom in life and real in death
such is the strange fate
of the poor Don Quixote.

AEG (Koguja 1:5-7; 3:5; 3:7)

Päike tõuseb, päike läheb looja,
vajub tagasi oma paika –
aga tõuseb jälle.
Puhuti lõunasse, puhuti põhja
keerab ja puhub ja keerab tuul,
ent tuleb tiiruga tagasi.

Kõik jõed voolavad merre,
aga meri täis ei saa –
kust jõed alati on voolanud,
sealt nad aina voolavad.

Aeg kive pilduda ja aeg kive koguda,
aeg kallistada ja aeg kallistamata olla.
Aeg katki rebida ja aeg kinni õmmelda,
aeg vaikida ja aeg rääkida.

TIME (Ecclesiastes 1:5-7; 3:5; 3:7)

The sun also arises, and the sun goes
down,
and hastes to his place
where he arose.
The wind goes toward the south, and
turns about unto the north; it whirls
about continually, and the wind returns
again according to his circuits.

All the rivers run into the sea,
yet the sea is not full –
unto the place from whence the rivers
come, they return again.

A time to cast away stones, and a time
to gather stones together; a time to
embrace, and a time to refrain from
embracing.
A time to rend, and a time to sew; a
time to keep silence, and a time to
speak.

METSATEEL (Karl-Erik Sööt)

Ma kõnnin hilisel õhtul
veel üksinda metsateel...
Tuul kahiseb puude ladvul
ja lilled langevad eel.

Ma kõnnin hilisel õhtul
veel üksinda metsateel,
ja kaugele nooruse ra'ale
veel tagasi mõtleb mu meel.

Ma tundsin üht ilusat neidu
ja südant, mis puhas kui kuld,
ja säravaid silmi, ja huuli
ma tundsin... ja rinna sees tuld.

Ja suurt ja sügavat õnne –
tuld, armastust, tundsin ma!...
Ja ilma ja inimesi
ma tundsin viimati ka...

Ma kõnnin hilisel õhtul
veel üksinda metsateel...
Tuul kahiseb puude ladvul
ja lilled langevad eel.

ON THE FOREST ROAD

I am walking alone
on the forest road. It is late...
The wind blows in the trees
and flowers are closing up for night.

I am walking alone
on the forest path. It is late...
My mind wonders back
to my distant young age paths...

I knew a lovely maiden,
Her heart was pure as gold,
And her sparkling eyes and lips
I knew them... and the fire inside me.

Deep and fulfilling happiness—
Fire, love, I felt them all!...
I also knew the world
And people in it.

I am walking alone
on the forest road. It is late...
The wind blows in the trees
and flowers are closing up for night.

**KUI LÕPEB SUVEPÄEVA
VIIMNE VINE**
(Juhan Sütiste)

Kui lõpeb suvepäeva viimne vine
ning hämariku vari laineil käib,
kui põhjarannik kõrgekaljuline
veel uhkemana merest tõusvat näib.

Siis tuled Sa, mu arm, nii uhkel astel,
kui astuks kingult alla nõtke kask,
Su juuksed lõhnavad öö kergel kastel,
näos kumab eha vastuhelgi vask.

Sa tuled, rõivais kodunurme hingus
ja silmis vete rahuline läik.
All kivide jääb vaikseks mere hingus
ning lehestikus taltub tuule käik.

Kui koduranna öö, kus torm ei puhke –
mu arm on vaikiv, aga rangelt uhke.

**WHEN THE FINAL STREAM OF
THE SUMMER DAY FALLS**

When the fume of the summer day falls
and the shadows of the dusk fall on the
waves, so the rocky northern coast
looks even more pompous rising from
the sea.

Then you, my love, will come, your step
so proud as if a birch is ascending from
the hill. Your hair smells of dewy night,
your face glows of copper of the dawn.

You come, with the breath of home lea
in your clothes and a quiet of the waters
in your eyes.
The breath of sea is calming down
the rocks, and wind falls asleep in the
leafage.

Like a night at home village, where
there is never stormy-
my love is quiet, but rigorously proud.

P 22. juuli kell 14 Kuressaare lossi ooperimaja
OOPERIPÄEVADE LASTEGALA
Maailmaesiettekanne!

“OOD OOPERISAARELE”

Tekst: Leelo Tungal

Muusika: Olav Verdi, Giuseppe Ehala

Merejumal Neptun:

Kalamees! Kalamees! Kalamees!

Kas see, et väinast

Pole leida nüüd siin ei lesta, angerjat, säinast –
on see su süü?

Koor:

On see su süü?

Merejumal Neptun:

Vesi ahjus?

Merejumal Neptun ja koor:

Peksa saad!

Murueit ja tütar:

Ah, nii ei saa!

Aadu pole süüdi!

Näib süütu ta!

Kalamees Aadu:

Jah, süütu kut tall!

Tea, Vanemuine, olen seuke kalamees,

Kes merel käies tunneb end kui kala vees,

Ei karda mereröövleid ega torme,

Ei koterma ega vööraid vorme,

Ning nagu lapsi kalu hoian ma –

Kui võtan napsi, siis neid toidan ka...

Merejumal Neptun:

Kuid kuhu merest siis kõik kenad kalad said?
Ei näinud ma ei hauge, lesti, ahvenaid.
Kas enam merel laulujumalale
Siis silgukestki pakkuda ei ole?
Mu spinning lendas kõrge kaarega,
Kuid saagita mind jättis Saaremaa...

Kalamees Aadu:

Sa, Vanemuine, pole harjund saama hoope vist,
Kuid tea, et Saaremaal ka kala hoolib ooperist!
See oleks häbiasi meite angerjale,
kui tema kuulnud Angerit ei ole!
On meri tühi – kalad kõik on siin:
nii räimes, lest kui eksinud sardiin!

Murueit ja tütar:

On kiire meil, on kiire meil,
sest tähtis roll on oopereil...

Merejumal Neptun:

Jah, muusikuile Kuressaare
on tõesti pärl, on lausa aare...
Siin ooper lõpeb galaga,
kuid algab ikka kalaga!

Kalamees Aadu:

Kui merel käisin, leidsin: oot,
täis laulunoote oli noot!

Kui sa pole Saare oopris käind,
siis sa pole elu hoopis näind!

Lõpukoor:

Mis sest, et algamas finaal –
jääb ooper kestma Saaremaal,
kesk kadakates karjamaad
on muusikute marjamaad.

Ka väga vana viis on uus,
kui kaigub noore laulja suus,
Ja see, kuis kõlab pillikeel,
võib kuuljaid kõita veel ja veel.

Siin suveõhtus pimesdas
võib korda minna ime taas,
sest saare tähistaeva all
on rohkelt ruumi muusikal.

Eks teatud seda tunagi,
et laul ei lõpe kunagi.

Me armastame oopereid
ja Saaremaad, ja kõiki teid!